

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/234/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200369
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8614200369.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX W., štátneho občana Slovenskej republiky, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 82 496 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a o ochranu spotrebiteľa, takto o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/20/2014-130 zo dňa 07.07.2016

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.11.2010 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 436,74 Eur v určenom čase a s určeným miestom plnenia, uložiac mu taktiež povinnosť zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok 132,50 Eur v stanovenej lehote.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou z 24.01.2014 domáhal toho, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvoril so žalovaným 24.11.2010 je neplatná. So žalovaným pod č. XXXXXXXXXXXX uzavrel 24.11.2010 Zmluvu o úvere, ktorá je formulárovou typovou spotrebiteľskou zmluvou a stala sa právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. V úverovej zmluve sú neprijateľné podmienky, čo je v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a inými kogentnými zákonnými ustanoveniami. Napriek tomu žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy, bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám diktuje bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, čím je dohoda o zrážkach zo mzdy založená na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve a nie na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu. Ak by aj bolo upustené od použitia dohody o zrážkach zo mzdy, nemôže bez presného vyhlásenia veriteľa mať istotu v tom, že veriteľ v budúcnosti opätovne jeho zamestnávateľa nevyzve na vykonávanie zrážok zo mzdy, preto je potrebné, aby vo veci neplatnosti dohody rozhodol súd.

Súd prvej inštancie z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania, t.j. aj z dokazovania doplneného po tom, ako bol jeho rozsudok č. k. 6C/20/2014 z 11.11.2014 zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/2/2015-116 z 01.12.2015 zistil, že na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 24.11.2010 poskytol žalovaný žalobcovi úver 1.170,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 62,69 Eur. Ročná úroková sadzba revolvingu bola 76,21 %. Toho istého dňa, t.j. 24.11.2010 bola uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300032924, ktorá

je zabezpečením pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere. Žalovaný listom z 29.03.2012 požiadal mesto Stropkov ako zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy mesačne vo výške 62,69 Eur, pričom ako dlžnú čiastku uviedol sumu 1.945,54 Eur; zamestnávateľ žalobcu začal následne zrážky zo mzdy v prospech žalovaného vykonávať. Žalobca vo výsluchu pred súdom uviedol, že pri uzatvorení zmluvy s obchodným zástupcom mu nebolo vysvetlené, čo znamená dohoda o zrážkach zo mzdy. To, že mu budú vykonávané zrážky zo mzdy, sa dozvedel až od svojej ekonómky.

Na základe zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že dohodu o zrážkach zo mzdy vnútil žalovaný žalobcovi pripraveným predtlačným tlačivom. Išlo o iný úkon než ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére záujmu žalobcu, a to uzatvorenie Zmluvy o úvere. Žalobca v čase uzavretia zmluvy nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktorú sú neprijateľné. Nedokázal ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Žalobca ako osoba neznalá zákona, bez podrobnejšieho jednoduchého, pre neho zrozumiteľného výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy, nebol schopný posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti. Dá sa tak usudzovať na nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobcu. Podpis dohody o zrážkach zo mzdy bol žalobcovi vnútený, nemal inú možnosť podpisu úverovej zmluvy bez toho, aby podpísal aj takúto dohodu. Podľa súdu prvej inštancie, žalovaný pri dodržaní elementárnych zásad poctivého obchodného styku mohol a mal ponúknuť žalobcovi dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce z úverového vzťahu. Podľa súdu prvej inštancie išlo o úkon neplatný.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka - § 551, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, podľa § 497 Obchodného zákonníka, odkazujúc aj na smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, čl. 3, 5, 6 ods. 1.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok odôvodnil ust. § 4 ods. 2 písm. z), a), § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

Podľa žalovaného súd prvej inštancie dospel k nesprávnym, v podstatnej miere predčasným a neúplným skutkovým záverom a vec nesprávne právne posúdil. V odôvodnení svojho rozsudku sa vôbec nevyporiadal s námietkou, že v konaní nebola preukázaná žiadna skutočnosť svedčiaca o tom, že by žalobca nemal vôľu uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Súdu stačilo, že žalobca vyhlásil, že mu nič nebolo vysvetlené, navyše ani ničomu nerozumel a súd to akceptoval bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom zaoberal obsahom dohody a tým, čo z nej vyplýva. Postupom súdu došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, k procesným vadám majúcim za následok porušenie práva. Rozhodnutie bolo vydané bez rešpektovania príslušnej právnej normy. Z rozsudku nevyplýva z akého dôvodu sa súd nezaoberal logickými rozporom medzi súčasným tvrdením žalobcu a jeho skorším konaním. Ak dôvodom má byť skutočnosť, že žalobca má postavenie spotrebiteľa, potom postup súdu predstavuje porušenie rovnosti účastníkov a popretie zmluvnej viazanosti strán ich vlastným konaním. Z rozsudku sa nedá zistiť aké dôvody viedli súd k tomu, že vôbec neprihliadol na obsah dohody. Oporu v dokazovaní nemá ani záver súdu prvej inštancie o tom, že v prípade žalobcu sa dá usudzovať na nedostatočnú, slobodnú, určitú a vážnu vôľu uzavrieť zmluvu s dohodou o zrážkach zo mzdy. V čase, keď bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená, právny poriadok žalovanému neukladal povinnosť vykonávať poučenia o dohode o zrážkach zo mzdy. Tiež žiaden zákon nestanovuje ako podmienku pre výkon zrážok zo mzdy autorizáciu a verifikáciu primeranosti zrážok zo mzdy. Nie je možné určiť na základe akého ustanovenia by súdom spomínaná autorizácia mala prebiehať, čo by malo byť jej obsahom a kto by ju mal vykonávať. Je nepreskúmateľné, ktoré zákonné ustanovenia neboli dodržané alebo priamo porušené, a teda majú za následok neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola v čase, keď došlo k jej uzavretiu ani zakázaná, ani neboli stanovené žiadne podmienky pre výkon zrážok zo mzdy v podobe autorizácie alebo verifikácie. Takéto podmienky neurčuje zákon ani v súčasnosti. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a aby sám rozhodol tak, že žalobu zamietne, alebo alternatívne, aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 18.01.2017 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je neopodstatnené.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. V prejednávanej veci súd prvej inštancie posudzoval relevantnosť Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, ktorá bola uzatváraná, ako z dokazovania vyplynulo, ako súčasť kontraktačného procesu, výsledkom ktorého bolo poskytnutie peňažných prostriedkov ako úveru žalobcovi.

Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalovaného bol argument o tom, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav pokiaľ vychádzal len z tvrdenia žalobcu že nevedel vyhodnotiť obsah dohody o zrážkach zo mzdy, jej dôsledky, a že jeho vôľa uzavrieť takúto dohodu nebola teda slobodná, určitá, vážna.

Civilné sporové konanie je založené na zásade kontradiktórnosti, ktorá znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, má tieto skutočnosti tvrdiť, a k tvrdeným skutočnostiam má predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

Jedným z dôkazných prostriedkov je aj výsluch strany sporu. Zo spisu vyplýva, že dôkaz výsluchom žalobcu vykonaný bol na pojednávaní, ktoré súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil na deň 11.11.2014. Žalovaný, ktorý bol na toto pojednávanie riadne predvolaný, svoju neúčast' ospravedlnil. O tom, čo žalobca k okolnostiam uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy tvrdil na tomto pojednávaní, mal možnosť zistiť jednak zo zápisnice o pojednávaní, pokiaľ by si ju bol vyžiadal, ale aj zo skutkového zistenia popísaného súdom prvej inštancie v jeho rozsudku č. k. 6C/20/2014-86 zo dňa 10.12.2014, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, t.j. žalovaný mal možnosť, pokiaľ zistenia, ktoré vyplynuli z dokazovania výsluchom žalobcu nemal za relevantné, navrhnúť vykonanie dokazovania k okolnostiam, za ktorých bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatváraná, napr. výsluchom osoby, ktorá so žalobcom pri uzatváraní zmluvy priamo komunikovala. Zo spisu však takýto návrh na vykonanie dokazovania, t.j. dokazovania k zisteniu opaku k tvrdeniu žalobcu nevyplýva. Žalovaný neoznačil takýto dôkaz, nenavrhol ho vykonať. Jeho námietka k predčasnosti, resp. neúplnosti skutkového zistenia v tomto smere preto obstať nemôže.

7. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa.

Ústavný súd Českej republiky v nálezoč II.ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný.

Zásade poctivosti vo vzťahu dodávateľa k spotrebiteľovi nemôže podľa odvolacieho súdu zodpovedať kontraktačný proces, obsah ktorého, v konkrétnom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy, sa uzatvára spolu so zmluvou o úvere bez objasnenia jej významu a dôsledkov. Systém ochrany spotrebiteľa zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza totiž z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah.

Uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy sa neinformovaním jej dôsledkov dostalo objektívne do rozporu s požiadavkou na čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznáva takémuto konaniu rozpor s imperatívom dobrých mravov, nič nebráni vyhodnotiť dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú, aj keď má základ v znení zákona. Dôležité je ako bola táto dohoda o zrážkach zo mzdy zrealizovaná, a to v kontexte s ostatnými zmluvnými podmienkami, ktoré môžu byť prípadne nekalé a zmluva tak môže byť základom toho, že veriteľovi sa aj bez súdnej kontroly v procese zrážok zo mzdy umožní získať do sféry vlastných majetkových aktív plnenie, ktoré mu prípadne neprináleží.

To, že uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy bolo podmienkou poskytnutia peňažných prostriedkov ako úveru, vyplýva aj z odvolania žalovaného voči prvému rozsudku súdu prvej inštancie, t.j. voči tomu, ktorý bol zrušený. V tomto svojom podaní žalovaný výslovne uviedol, že rozhodujúcim prvkom pre posúdenie činnosti žalobcu je akceptovanie zmluvy s obsahom, ktorý dohodu o zrážkach zo mzdy zahŕňa. Je tak zrejmé, že poskytnutie úveru bolo podmienené podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy, dôsledky ktorej žalobca, ako uviedol, nevedel vyhodnotiť.

8. Čo sa týka námietky žalovaného, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil, je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil riadne, v rozhodnutí sa vysporiadal s podstatnými argumentmi, aj keď sa odvolací súd sčasti s právnym odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie nestotožňuje. Stotožňuje sa s ním ale v podstatnej časti právneho odôvodnenia a preto ho považuje za správne, zodpovedajúce zásadám spravodlivého konania pred súdom.

9. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako rozsudok vo výroku vecne správny, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania a výrok o poplatkovej povinnosti, ktoré odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania a poplatkovej povinnosti uvedenými, potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu preto priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania nebola tvrdená a v zmysle § 257 CSP zo spisu ani nevyplývala.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.